

ЕПАРХИЙСКИ ЛИСТ

С НАМИ БОГ

издание на храм,, Св.Цар Борис“

брой 24, март 2018 г.

ЧЕСТИТО БЛАГОВЕЩЕНИЕ!

Тропар за празника

Днес е начало на нашето спасение и явяване тайната от
вечност:

Синът Божи, Син на Дева става, и Гавриил благодатта
благовества,

затова и ние с него викаме на Богородица:

Радвай се благодатна, Господ е с тебе!

ЛИЧНОСТ И СВЯТОСТ

Автор: проф. Василиос Юлцис, Превод: Мартин Ганев

Трудно е за човек да схване смисъла на светостта. Особено в съвременната епоха на редуващи се противоречия и страшна обърканост, вероятно са малцина онези, които се замислят върху значението на думата или измеренията на нейното съдържание.

За мнозина светостта остава една недостижима ценност, която се свързва предимно с Бога. Въпреки това светостта е свързана с нашия живот, и макар да не искаме да го повярваме, тя витае в пространството и времето на Църквата. Особено като християни ние живеем в едно времево измерение, което е проекция на миналото, а като традицията на Църквата то изразява една история, която е била написана с жертвите и кръвта на светците и мъчениците. Впрочем фактът, че всеки един от нас е бил кръстен в името на Троицния Бог, означава вместиране в една действителност, в която съществуват възможностите и средствата за доближаване до светостта. Единственото препятствие е трансценденцията на нашето “аз”; а не унищожаването на личността или заличаването на духовните качества. Единствената трудност е откъсването от робството на сетивата и инстинктите с последващото без ограничения и задръжки приемане на Божията воля. Светците, които са живели в миналото, не са имали по-различни сили или способности от нашите. Нито пък

техните епохи са били по-добри от нашата. Те са живели в света при същите етични и духовни обстоятелства; епохи, през които са преминали хиляди хора и християни. Тяхната разлика обаче от другите била, че те са приложили техния живот според Божия закон, като не са се колебали да го изповядат с откровеност, когато са били в дилема. Този елемент на героизъм е най-голямата добродетел на светеца. Една добродетел, която му позволява да вижда всичко през светлината на вечността, оценявайки през тази перспектива света с неговите радости, блясъци, постижения и суета.

Светецът не подчертава себе си. Той винаги показва Божията воля, като се ориентира и се вмести в нея цялостно с едно учудващо послушание, което го откъсва от неговото “аз” и света. И въпреки че живее в света в човешки облик, условия и задължения, той се държи в обществения живот като жител на небето, като истински Божи послушник. Така той придобива възможността да се издигне над конвенционалността на живота, над неговите ефимерни прояви и феноменални блясъци, и да се доближи до сферата на действителното, съвършеното и идеалното, т.е. до сферата на светостта и божественото. Едно подобно приближение означава вяра, сила на душата и воля, пред които е безсилен всеки натиск, лишение, обвързаност, смирение или мъченичество. Виждаме тази разтърсваща реалност да присъства изобилно в живота на светците и мъчениците на нашата Църква. Тя обаче се отличава характерно в живота на Богородица, която е не просто някаква светица, но царица на светците, нашата Всесвята Богородица. Ще се позовем на нея благоговейно, за да почерпим сили от нейната святост, която вече две хиляди години остава верен показател за всеки вярващ.

Светостта на Богородица е нещо, което не може да бъде схванато от нашата епоха, но и от всяка друга такава. За да възприемем нейното величие, ние трябва да се замислим за отговорностите, които е поела, заявявайки на ангела – в часа на благовестието -, че приема честта на Всевишния за рождението на Исуса.

Социалните условия днес са доста по-различни от тези в онази епоха. Днес хиляди девойки по цял свят се гордеят с дързост за титлата, която носят, на неженена майка, а социалният контрол се ограничава или само до кръга от нейните роднини, или е напълно несъществуващ. Днес семейството се е превърнало в частна конвенционалност и обикновено нито държавата, нито обществото, а още по-малко религията, могат да контролират неговите девиации и деформации.

Тогава обаче нещата стояли съвсем различно. Кой би повярвал в думите на непорочното момиченце, че била избрана от Божията благодат поради нейната святост, за да стане майка на Месията? Да носи дете сред хората една неженена девойка, било само по себе си отклоняване от правия път, а наказанието на Мойсеевия закон било ясно – убиване с камъни. Едно семейство затворено в тесните консервативни рамки, които са ѝ били наложени от религиозната и социална строгост, не би могло да бъде мислено без баща. Затова дори само мисълта за обществения вой, за общото презрение, страшно наказание от убиването с камъни и мъченическа смърт след една такава констатация, е можела да създаде паника. Въпреки това обаче смиреното момиче от Назарет заявило своето абсолютно послушание към Бога и проявило безразличие към обществените последствия от нейното начинание.

Това послушание, тази вяра без задръжки, този прием без възражения на Божията воля пред опасността от едно общо презрение и възможна унижителна смърт, показват една превъзходна душа, несравним духовен свят, твърда като диамант личност, една неоспорима святост. Естествено това били и принципите, които са предизвикали

благоволенieto на Бога и слизането на Светия Дух, за да се извърши чудото на Божието въчовечаване и обожението на човека. Чудо, което разкрива Божията любов, а едновременно с това и любовта, смирението, послушанието, вярата и светостта на Девата. Тя вижда Божието благоволение, като възвръща най-скъпото и ценното, което притежава. И това не според разбиранията на света и обществото, но според критериите основани на Божията воля.

И така, светостта може да бъде мислена като среща между Бога и човека. Тази среща е винаги установена от нещо трайно и неизменно, т.е. от Божията воля и Неговия закон. Човек трябва да бъде поместен в тази воля и именно цялото сполучливо негово усилие е това, което ще определи степента на светостта. Следователно светостта не е някакъв статичен оценъчен размер, или още повече някаква недостижима духовна утопия. Тя е една стълба на добродетелта, чието съответствие отговаря на духовното качество на човека, в момента, когато се бори героично, за да ни отговори Божията воля.

По такъв начин светостта не е монопол на определени надарени индивиди или кръгове, но всеки един от нас може да преживее нейните моменти, когато се бори да прекрати индивидуалистичната обвързаност, която го превръща в една несвободна персоналност, в роб на необходимостта породена от плътта, сетивата и обществото. Трансценденцията на тези необходиминости безспорно са моменти на светостта, докато робското им приемане са моменти на падението и греха. Постепенното намаляване

на тези моменти означава напредък в светостта и съществено доближаване до Божията воля.

Стойността на светците се намира във факта, че са успели да намалят по възможно най-ниска степен моментите на падение чрез една действително достойна за възхищение борба, правейки светостта по-устойчива в живот им. Това е и тайнството на светостта, т.е. освещаването на малките неща от живота и тяхното преобразяване във възможност за усъвършенстване. Зад това тайнство се крие не само пътят към светостта, но и всеки път към добродетелта или към почтения успех. Естествено е да има спънки по този път на възкачване, но той винаги бива осветлен от върха, ставайки цел за човека. Само за него, защото единствено той е създаден да търси съвършеното и идеалното.

За да се случи всичко това обаче, човек трябва да отмени ниското, да разчупи оградата на индивидуализма и биологичността, която го държи вързан във формите на необходимостта. Необходимо е да се приближи до сферата на духа, за да се преобърне в личност и като такава да потърси срещата с личния Бог, т.е. приближението към светостта. Следователно светостта се свързва с личността, а светците преди всичко са били личности, едни безспорни персоналности.

Богородица е била и остава винаги Личност. Един светъл образ, който се проявява като образец за дъщеря, майка и светица. Образ, който след толкова векове остава фар в живота на хиляди хора. Защото тя винаги е била подкрепа и убежище за всеки болящ. Тази нейна любов към човека я е направило в съзнанието на вярващите – Благодатна (Μεγαλοχάρης), Всецарица, Утешителница, Скоропослушница, Народоводителка, Покров Божи. Чудесата на нейната любов всекидневно ни разтърсват и доказват по един достоен за

отбелязване начин силата, която светостта ѝ е дала. Една сила на любов, която се привлича на земята отново от нашата святост, вяра и смирение.

Нашата изсъхнала от рационализъм епоха търси изход и решения на проблемите, които я занимават. Хаосът на идеологиите поражда постоянни противоречия, а те на свой ред нови заплахи да преобърнат живота ни в отчаяние. Криза на ценностите, криза на системите, криза на философията, криза в качеството на човека. И ние търсим великото чудо на някакъв всесветовен мир, който колкото повече ни обещава, толкова повече ни убягва.

Мнозина изгубиха своето търпение и вяра; в своето отчаяние те провъзгласяват, че щом нищо не се променя, следователно Бог не съществува. Трагично е състоянието на съвременния човек, който иска само чудеса и винаги търси чудеса, за да вярва. Подобно на малко дете, което се задоволява, след като е изяло сладките или след придобиването на това, което е искало. Чудото е проява на Божията любов, но за да се случи е нужна искра, призив, търсене. Всичко това принадлежи на човека и се изразява чрез вяра, смирение и святост. Без тези три неща ние напразно очакваме чудеса и напразно се стремим към мир.

И така, ако искаме мир, покой и нормалност, било като хора или народи, ние трябва да намерим онова, което предизвиква чудесата. А казахме, че светостта е именно това. В нея е вярата, смирението, търпението, любовта, прошката, търпимостта, милостинята, чистотата. Бог не иска от нас внезапно да достигнем върха, изведнъж да постигнем всичко това, за да се спасим. Той иска да започнем малко по малко и да осветяваме малките неща в нашия живот. Така ще се промени света, защото тогава светостта ще предизвика голямото чудо. В това ни уверява и Благодатната Богородица (Μεγαλοχάρη), която винаги отговаря с чудо на светостта на християните.

ВЕЛИКОПОСТНАТА МОЛИТВА НА СВ. ЕФРЕМ СИРИН

Господи и Владико на моя живот,
не ми давай дух на безделие, униние, властолюбие и празнословие.
Но дух на целомъдрие, смиреномъдрие, търпение и любов дарувай на мене,
Твоя раб.
Ей, Господи Царю!
дарувай ми да виждам моите прегрешения
и да не осъждам моя брат,
защото си благословен во веки веков.
Амин.

ЕНОРИЙСКИ ЖИВОТ**„ДА СВАЛИМ МАСКИТЕ“**

На Сирни заговезни за четвърта поредна година се проведе маскарад за децата от енорията ни. Веднага след света Литургия малките участниците, маскирани като животни и анимационни герои дефилираха пред журито и енорияшите. Освен оригинални костюми те показаха и завидни артистични умения, с което затрудниха безпристрастното жури, в лицето на о. Георги, Лидия Балудова и Миглена Янчева. Критериите за оценяване бяха: оригинален костюм и артистично представяне на участника. Първо място журито отсъди на Анастасия, която беше най-силното момиче на света Пипи, второ място зае Симона, която беше каубои, а трета Виктория, маскирана като грациозна манекенка. Заелите първо, второ и трето място получиха медали, а всички останали

участници – грамоти. Дебют като водеща на празненството направи Марта Неделчева, възпитаничка на неделното училище.

Активно участие в празника взеха децата от първа група, представяйки ни поучителната сценка „Гъбена чорбица“ от Елица Стойнева.

Разбира се имаше игри и „хамкане“ с халва. А накрая заговяхме с вкусна баница.

Автор: Добринка Неделчева

Съвместно занятие по математика в памет на Васил Левски

В навечерието на отбелязване 145 години от гибелта на Апостола и във връзка с извънкласните мероприятия в чест на Левски, на 15.02.2018 г. от 10.30 ч. в храм „Св. цар Борис“ се проведе занятие по математика с ученици от клуб „Млад журналист“ при Начално училище „Васил Левски“ и учениците Симона

Райкова и Станимир Костадинов от школата по математика към храма с ръководител Дечко Дяков.

Изказваме благодарност на председателя на църковното настоятелство отец Добромир Георгиев и на ръководителя на школата по математика към храма за съдействието, организацията и предоставените награди за участниците.

Написано от Мирослава Радиева
<http://sveticarboris.net>

Димитър Цветков извади кръста от богоявленските води в Аспарухово

25-годишният Димитър Цветков успя да достигне пръв до кръста, хвърлен днес от ставрофорен иконом Добромир Георгиев в богоявленските води. Това беше неговият трети успешен опит, като за благословение той получи дървения кръст, който извади, както и икона на празника.

Времето беше благосклонно към желаещите да участват в надпреварата за кръста и 29 мъже събраха смелост да скочат във водите край кораб „Академик“ на кея в Аспарухово. По традиция хвърлянето на кръста във водата за

Богоявление беше предходено от отслужване на св. Божествена литургия, последвано от литийно шествие по улиците "Найчо Цанов" и "Св. св. Кирил и Методий".

<http://sveticarboris.net>

Духовни закачки ☺ (Продължение)

Някога един учител говорил на учениците си за делфина и казал:

- Деца, делфинът е много голям, но да знаете, че не е опасен за хората, има малка уста и не яде хора.

Едно дете вдигнало ръка и казало:

- Господине, ние четем в Стария Завет, че пророк Йона влязъл в стомаха на кит. Откъде е влязъл? След като не яде хора.

Учителят казал:

- Остави ги тези неща, това са еврейски приказки!

- Ама след като го пише в Стария Завет!

Учителят иронизирал детето. Накрая то, оплаквайки се, казало:

- Добре, когато умра, ще отида в Рая и ще попитам пророк Йона - влезе ли в кита? И откъде влезе?

Учителят казал:

- И откъде знаеш, бре, че Йона е влязъл в Рая? Може да е отишъл в ада!

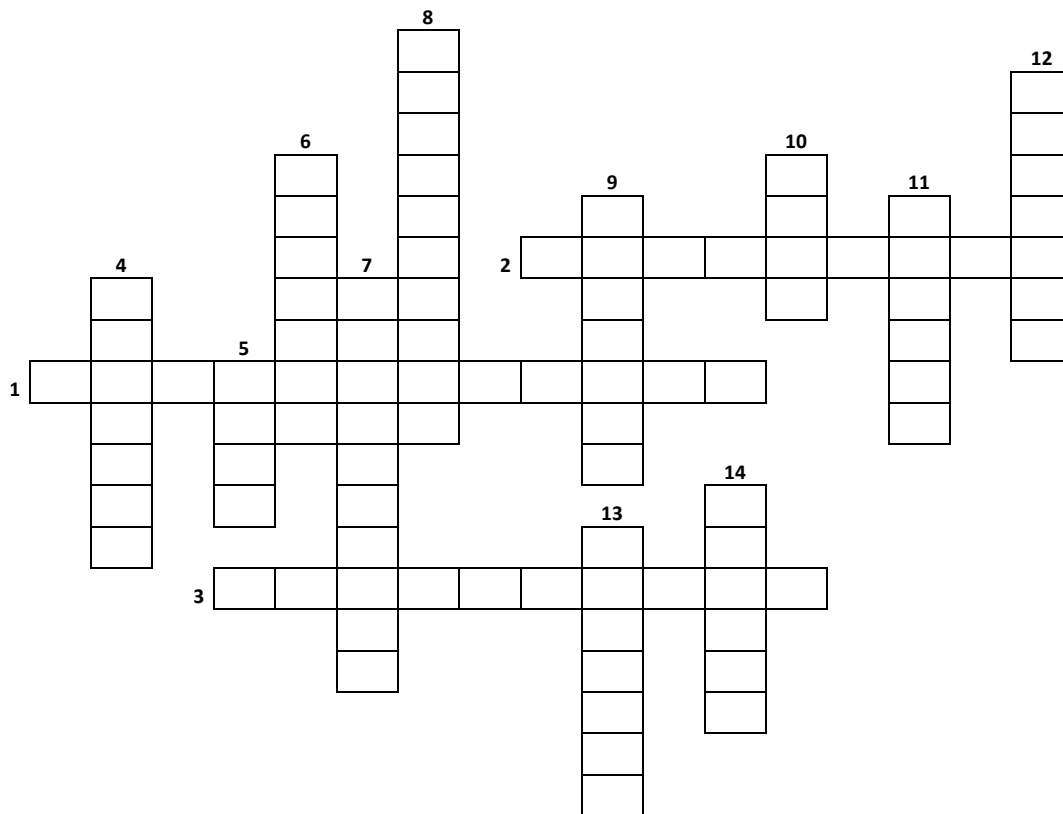
- В този случай - казало детето - ти ще го попиташ!

превод: Константин Константинов
<http://sveticarboris.net>

Отговори на кръстословицата от бр. 23

1. Реликварий; 2. Горазд; 3. Византия; 4. Убрус; 5. Свещенство; 6. Приснодева; 7. Димитър;
8. Апокриф; 9. Витезда; 10. Яш; 11. Платон; 12. Тримере; 13. Хуманизъм

КРЪСТОСЛОВИЦА

1. Наука за тълкуване на стари текстове (християнски или нехристиянски).
2. Едно от седемте тайнства на православната Църква; обикновено се извършва над православни вярващи при наличие на телесни и душевни болести.
3. Църковен обред свързан с освещаване на хляб.
4. Църковна книга съдържаща правилата за извършване на обредите на църковните тайнства и други свещенодействия извършвани от Църквата.
5. светец, който е считан за покровител на семейството.
6. Градът, където архангел Гавриил съобщава на Дева Мария благата вест, че ще роди Син Господен и където Иисус Христос е живял през по-голямата част от земния си живот.
7. Първият християнски, римски император; той обявява официално толерантност към християнството.
8. Професията на съпруга на Дева Мария, Йосиф.
9. Почетно обръщение, което се получава след посещение на поклонник на свещенно за религията му място; за християните това е Божи гроб в Йерусалим;
10. Цар на Юдея; по време на царуването му се ражда Сина Божий, Иисус Христос;
11. Един от най-значимите старозаветни пророци; с него е свързан старозаветния сюжет, в който Бог иска от него да принесе в жертва сина си, Исаак.
12. Една от книгите на Стария Завет, широко използвана и в днешните православни богослужения; сборник от песни.
13. Голям, внушителен манастирски комплекс намиращ се в северна Гърция, построен на върховете на труднодостъпни високи скали.
14. Земите, където Ангел Господен изпратил да се скрият Йосиф, Дева Мария и новородения Иисус Христос, за да запазят младенца от смърт.

Автор: Лидия Балулова

Енорийски лист „С нами Бог“ се издава с благословението на Варненски и Великопреславски митрополит Йоан.

Внимание! Вестникът съдържа текстове от Священото Писание и икони. Не го използвайте за домакински и други нужди!

Адрес на храм „Св. Цар Борис Михаил“
Гр. Варна, кв. Аспарухово, ул. „Места“ 38 а
<http://sveticarboris.net//>

Свещеници в храм „Св. Цар Борис“
ставрофорен свещеноиконом Добромир
Георгиев **0899 050060**
протоиерей Георги Фотакиев
0898 470439
протоиерей Ясен Керчев **0896 778675**

ГРАФИК НА СЛУЖБИТЕ

Делничен ден:

8:00 - Утреня

8:30 - св. Божествена Литургия

Събота:

8:00 - Утреня

8:30 - св. Божествена Литургия

16:00/17:00 (според часовото време) - Възкресна Вечерня с Акатисти към чудотворните икони на Света Богородица - "Неопиваща Чаша", "Всецарица" и "Възпитание"

Неделя:

7:45 - Възкресна Утреня

9:00 - св. Божествена Възкресна Литургия

Забележка. В навечерието на голям празник се отслужва празнична вечерня на предния ден от 16.00/17.00 ч. (според часовото време)

На всяко 1-во число от съответния месец се отслужва водосвет в храма.

Веднъж в месеца се провежда духовно последование с четене на св. Киприянови молитви, маслосвет и водосвет срещу магии и различни демонични влияния.

Повече информация за последованията можете да получите на място от свещопродавците.

